

Katoliška akcija nepotrebna. Iz 3. reda naj prihajajo dobro vzgojeni apostoli Katoliške akcije. Pomoč mora biti medsebojna. Tretjeredniki se ne smejo odtegniti delu v društvih Katoliške akcije, marveč morajo v njih sodelovati z istim navdušenjem ko v 3. redu. Gvatski škof je v svoji pridigi v modenski katedrali primerjal 3. red in Katoliško akcijo dvema vojskama, ki delujeta v vinogradu Gospodovem.

*
ZA FANTE!

Dne 7. septembra, ob treh popoldne, se boče vršil v Karlinovi dvorani škofijski zbor fan-tovske KA. Na dnevnem redu bodo poročila članov škofijskega vodstva, volitve novega vodstva, predlogi in slučajnosti. Vse delovne skupine FKA naj pošljejo na ta zbor svoje zastopnike.

*

Hoče. Hočani so imeli veliko in redko pevsko slavnost. Pevski zbori iz Cirkove, St. Janža na Dravskem polju in domači iz Hoč so pripravili na dekanijskem vrtu pevski koncert, na katerem so nastopili s pesmimi za moški in mešani zbor posamič in skupno. Zbor iz Cirkove je vodil g. Plohl, šentjanžkega g. Colnarič in hočkega g. Furlan. Skupno petje pa sta vodila menjaje g. Colnarič in g. Plohl. Nismo podrobneje na tem mestu pisati o nastopu posameznih pevskih zborov. Le eno moramo poudariti: Pevska ideja na Dravskem polju stanovitno napreduje. Hvaležni moramo biti iz vsega srca požrtvovalnosti naših organizatorjev in pevovodij, ki so pravi pionirji pevске kulture po deželi, občudovati in pohvaliti moramo vneto naših podeželskih pevčev in pevcev, ki vkljub težkemu poljskemu delu sedaj v poletnem času posvetijo svoj prosti večerni čas napornim pevskim vajam. S tem očitno pokažejo, da si znajo najti prave duševne hrane in poštenega razvedrila, obenem pa ceniti in ljubiti svojo domačo pesem. Zares lep je bil pogled na vse tri zборе ob skupnem nastopu. Sto pevcev in pevčev so postavili na oder in iz sto navdušenih grl je izzvenela končna »Pevska koračnica«. Po koncertu so pevovodje ustanovili pod okriljem Pevske zveze dravsko pev-

sko okrožje, v katerega bodo v bodoče pritegnili še vse okoliške zборе. V njihovem delovanju jim želimo obilo uspeha in božjega blagoslova!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Domače glasbeno društvo »Jelka« je pripravilo svoj prvi koncert s sodelovanjem tamburaškega zbora Kmetškega bralnega društva. Nastop je uspel v vsakem oziru. Uvedel ga je predsednik Ipavčeve pevske župe g. profesor Mirk, pozdrave pa je prinesel tudi zastopnik pevskega zbora Glasbene Matice v Mariboru. Moški in mešani zbor sta zapela 15 pesmi, tamburaši pa so podali pet skladb. Pevce in tamburaše vodi g. učitelj Petrun. Izvajanje je bilo prav dobro. Vsem skupaj ključemo: Le naprej po tej poti! Novi uspehi gotovo ne bodo izostali! Bog vas živi!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Praznik Marijinega Vnebovzetja je bil letos za našo Marijino družbo posebno slovesen dan. Po daljši pripravi je bilo sprejetih 22 novih družbenk pri jutranji službi božji. Po slovesnem vrodu belooblečenih deklet v cerkev je imel bodrilen nagovor g. profesor Peter Kovačič iz Celja in nato se je izvršil obred sprejema. Lepo skupno petje deklet je povzdignilo celo slovesnost. Med slovesno sv. mašo ob asistenci domačega g. župnika in bogoslovca g. Horvata so pristopala vsa dekleta Marijine družbe k Gospodovi mizi. Popoldne je bila pa posvečena akademija v proslavo Marije z deklamacijami, igrico, govori in petjem. Ta slovesnost je dala novo pobudo Marijini družbi in dvignila ponos med dekleti, da so članice najštevilnejše in najboljše organizacije v Sloveniji, in vzbudila

Pozor!

Obiskovalci Maribora v času evharističnega kongresa se vabite, da si ogledate veliko zalogo vseh vrst električnih potrebščin, modernih lustrov, likalnikov, stikal, žarnic, motorjev, ventilatorjev in delov električnih teles v podjetju in trgovini **Alojzj Rečnik, na Kralja Petra trgu — Pobrežka cesta.** Izvršujem vsakovrstne električne inštalacije in napeljave. 319

Pozor!

zvestobo do Marije, kakor so slovesno zapele: »Marijino zastavo bom sledila, Bogu za vselej to sem obljubila, od nje ne loči me nobena sila.« Čimveč bo mladine v župniji v varstvu Brezmadežne in čimbolj bo vladal Marijin duh, tem srečnejše bodo hiše, tem jasnejša bodočnost. — V vasi Oblaki so letošnje poletje postavili Mariji v čast lepo prostorno kapele, ki bo vaščanom v ponos in veselje. Blagoslovitev lične kapele bo drugo nedeljo v mesecu oktobra.

Dobova ob Savi. Na praznik Marijinega rojstva dne 8. septembra, ob 8. uri zvečer, priredi cerkveni pevski zbor v Dobovi misterij Calderon de la Barca: »Skrivnost sv. maše«. Prekrasno razlago misterija svete maše in še kajipot, kako lahko človek miselno in čustveno prisostvuje posameznim delom z mašnikom-liturgom sodaruje, podaja nesmrtno delo velikega španskega duhovnika-pesnika Calderona de la Barca. Zato pridi in poglej ta misterij, da se tudi tebi razodene, kako je sveta maša lepa in resnično sveta in vsa skrivnostna.

Na Gori pri Sv. Petru niže Maribora se vrši romarski shod na Malo Gospojnico 8. septembra kakor druga leta. Na predvečer ob 6 pridiga za romarje, nato pete litanije in sv. blagoslov. Na praznik ob 5 tih sv. maša, ob 6 pridiga, nato slovesna sv. maša za antonjevske romarje. Ob 10 je pridiga in sv. maša. Točno ob pol 8 odidemo z romarji v procesiji

na evharistični kongres v Maribor. Kot priprava na evharistični kongres se opravi na Gori v sredo, četrtek in petek pred Marijinim praznikom tridnevnic. Ob teh dneh bo ob 5 tih sv. maša, ob pol 6 pridiga, nato pet sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Vsako jutro se bo spovedovalo od pol 5 naprej.

St. Peter pri Mariboru. Poročila sta se Škof Franc iz Zimice in Repina Marija iz Metave. Prevzela sta lepo Kranerjevo domačijo v Ruperčah. Da bi bila srečna! — Snuje se podružnica »Boja«. Pravila so že predložena banski

Najstarejši časopis je prenehal izhajati.

Iz nekdanje cesarske prestolnice Pekinga na Kitajskem prihaja poročilo, da je prenehal izhajati po 1534letnem obstoju dnevnik »Peking Bao«. Časopis je izhajal prvotno na rumenem svilenem papirju in v negotovih presledkih. Od l. 1800 je bil znan po celem svetu kot dnevnik.

==

Berači — bogataši.

V Njujorku je umrla te dni radi zastrupljenja z odpadki od jedi beračica, ki je zapustila 62 tisoč dolarjev, katere si je prihranila z beračenjem. Po vseh delih sveta in najbolj po vele mestih živijo berači — bogataši. Znan je slučaj

na ognju. Samo prvič sem premagal s težavo stud nad kačjo pečenko. Ubijal sem jih s palico, kakor hitro sem katero zagledal, ker sem moral štediti s pergiščem patron. Brazilijanske kače imajo belo meso, ki je skoro enako kurjemu. Nikakor pa niso vse užitne, meso nekaterih vrst je celo škodljivo.

Najbolj me je mučil in bičal dež. Potovanje v mokroti mi je začelo tako presedati, da sem si postavil ob obrežju potoka koč, v kateri sem sklenil počakati na konec deževne dobe. Iz trnja in drevesnega lubja sem si napravil pripravo za ribljenje. Lovil sem le manjše ribe, večje so vsikdar potegnile trnek v globočino in ga raztrgale.

Boril sem se z lakoto, mokroto, samotno ter nazadnje še z mrzlico, ki me je zagrabila z vso srditostjo.

Deževni čas je minul. Zopet sem se podal na pot v popolno negotovost...

Korakal sem vedno dalje, ne vede, katero smer bi si izbral, predan slučajju, s pekočim hrepenenjem po človeku v srcu in z vročico po žilah.

Dočakal sem drugo deževno dobo in jo prebil. Zadel sem na drevesa, kojih skorja je teknila kakor klin, kar je tudi najbrž bil. Zvečil sem jo v velikih množinah in pregnal mrzlico. Lepega dne, ko sem potoval naprej in se je že solnce nagnalo k zatonu, je udaril iz daljave na moje uho

glas, katerega sem čul, kakor bi kedo udarjal z lesom ob les. Ljudje!

To upanje me je prešinilo celega. Najrajši bi bil zajuckal na ves glas od veselja, a neki tajni notrajni glas me je prisilil, da sem molčal. Previdno sem se plazil za glasovi. Moralo je biti zelo daleč. Po eni uri hoda se mi je zdelo, da sem ravno tako daleč oddaljen od pokanja kakor poprej. Šele po daljšem potovanju sem se bližal skrivnostno neznanemu napevu, ki je odmeval skozi divjino ter služil neznanim ciljem ter namenom. Znočilo se je. Nisem mislil, da bi si bil poiskal taborišče. Le hitreje naprej in tjakaj, kjer so bivali ljudje.

Že sem zagledal v daljavi ognje, ki so švigali kvišku in krog njih so skakale temne postave.

Srce mi je nabijalo v veselem pričakovanju, pospešil sem korake. Zopet bom videl ljudi, bom čul njihov glas, zvedel bom, kje da sem, našel bom pot, ki pelje iz teh groznih divjin...

Brezštevilne nevarnosti po pragozdu so me naučile nezaupanja. Plazil sem se proti naselbini počasi ter previdno pod kritjem grmovja. Vedno bolj razločno sem videl postave, ki so skakale krog ognjev po taktu lesenega bobna. Najbrž so obhajali kak praznik. Le votlemu odmevu bobnov sem se imel zahvaliti, da sem pogodil pot do človeških bivališč.